

๑๓

คนค้าโค

คุณแม่เคยมีอาชีพขายเนื้อโคและเนื้อกระบือใหญ่ที่สุดในตลาดบางซื่อ ซึ่งเคยขายได้สูงสุด ๓,๐๔๐ ตัวต่อวัน โดยคุณแม่จะเป็นผู้ส่งฆ่ามาขายเกือบทุกวัน ตลอด ๓๐ ปี ช่วงหลังๆ แม่เริ่มขายลดลงจนเหลือวันละ ๗-๘ ตัว

ปัจจุบันคุณแม่เลิกเป็นผู้พิพากษาชีวิตโคและกระบือแล้ว แต่จะรับเครื่องในสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์มาขายที่ตลาดบางซื่อ ลูกมักบ่นว่าให้คุณแม่เลิกกิจการนี้บ่อยๆ แต่แม่อีกยังคงขายอยู่จนทุกวันนี้ โดยพี่สาวและพี่เขยรับกิจการค้าขายเนื้อสัตว์ไปทำแทน

คุณแม่เคยเป็นผู้ส่งฆ่าโคและกระบือแล้วนำเนื้อมาขาย ท่านจะได้รับวิบาก

กรรมนี้อย่างไรบ้าง ปัจจุบันท่านไม่ได้สั่ง
ฆ่า แต่รับเครื่องในสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์มา
ขายแทน จะมีวิบากกรรมไหมครับ ทำ
อย่างไรครอบครัวของลูกจึงจะเลิกอาชีพนี้
ได้ครับ

คุณครูไม่ใหญ่

แม่เป็นผู้สั่งฆ่าโคกระบือติดต่อกัน
เป็นเวลา ๓๐ ปี จะมีวิบากกรรมโดยย่อ
คือ จะมีโรคภัยไข้เจ็บมาก จะได้รับ
ทุกขเวทนาจากโรคภัยนั้น และมีอายุสั้น
อาจเจออุบัติเหตุ เป็นเหตุให้พิกุลพิการไป
อีกหลายชาติ และหากก่อนตายเห็น
ภาพเหล่านี้ขึ้นมาเป็นกรรมนิมิต จิตจะ
เศร้าหมอง คตินิมิตดำมืด ก็จะไปอบาย

จะแก้ไข ก็ต้องหักดิบเลิกอาชีพนี้โดยเด็ดขาด เพื่อลบภาพเก่าในใจ แล้วสร้างภาพใหม่ ด้วยการสั่งสมบุญทุกบุญ ทั้งทาน ศีล ภาวนาให้มากๆ

ปัจจุบันแม่ไม่ได้สั่งฆ่า แต่รับเครื่องในสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์มาขายนั้น ใจก็จะวนเวียนอยู่กับสิ่งเหล่านี้ จะทำให้ไปถึงภาพเก่าๆ ที่เคยสั่งฆ่าโคกระบือกลับมาใหม่ได้ จะทำให้ใจเศร้าหมองเป็นเหตุให้ไปอบายดังกล่าว

จะเลิกอาชีพนี้ ก็ต้องพิจารณาให้เห็นโทษภัยดังกล่าว แล้วหักดิบเลิกไปเลย แล้วหาอาชีพใหม่ที่เป็นสัมมาอาชีพะ เมื่อได้ทรัพย์มาแล้ว ก็ให้มันสั่งสมบุญทุกบุญทั้งทาน ศีล ภาวนาให้มากๆ

๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

